

NÓG MIKIÐ

Myndir: Álvur Haraldsen

Uppiborin sigur

Sum dystinum leið, kom AB meira og meira við, og í lötum var stórt trýst á verjuni hjá KÍ, sum tó bara vísti seg at verða betur mannað, tá brúk var fyri tí. KÍ-kvinnurnar vóru skjótar aftur at bakka upp, tá tað

stóð á, og í fleiri førum vóru kanska einar tvær ella tríggjar bláar um eina hjá AB. Og kom bólturin útfrá aftur, eftir at AB hevði verið í álopi, var alt ov sjáldan, at nakar var komin framvið at samla upp.

Stóri trupulleikin hjá AB var, at

liðið ikki tordi nóg væl at satsa, tá tað kravdist. Í veruleikanum átti skjóta 1-0 málið at broytt uppleggið onkursvegna, men einki sást til tað. Og serliga ímóti endanum, tá AB veruliga hevði alt av vinna og einki at missa, var saknur í einum iniciativ, ið kundi gjørt mun, men har hendi bara einki.

KÍ hevði onga orsök til at broyta nakað sum helst, tí tað koyrði fullkomuliga eftir ætlan. Bakketan kundi í friði og náðum spæla sær við bóltin har afturi, og yvirhøvur slapp KÍ at koyra øgiliga nógv aftur og fram við bóltinum, uttan at AB órógvaði nevnið. Við bara einum framherja hevði AB eisini ov lítið at trýsta við.

Eingin finger kundi setast á avrikið hjá KÍ, sum vann steypafinal-

Spældu upp ímóti KÍ

– Vit royndu at spæla okkara spæl, men ímóti endanum satsaðu vit kanska ikki nóg mikið, staðfesti AB-venjarin, Lennard Petersen, eftir taptu finaluna.

– Eg helt ikki, at KÍ-kvinnurnar vóru so vandamiklar, og at vit spældu upp ímóti teimum. Tær fingi ikki so nógv pláss at spæla á.

Lennard ásannaði, at hann var vónbrotin, tí tað er ongantíð

stuttligt at tapa, men samstundis helt hann tað vera stuttligt hjá sær sum venjara at síggja liðið gera tað, sum arbeitt hevur verið við í síðstuni:

– Sum vit spældu henda dystin, haldi eg, at vit eru fult við í kappingini um meistaraheitið enn. Vit eru jú bara fimm stig aftan fyri KÍ og hava framvegis tveir dystir eftir ímóti teimum.

hilmarijan@sosialurin.fo

una fult uppiborið. KÍ var betra liðið og hevði flestu møguleikarnar, so tí var eingin ivi um, at dysturin fekk rætta vinnaran, tá avtornaði.

Frálíkir karmar

Eftir almennu upplýsingunum, vóru 817 áskoðarar til steypafinaluna hjá kvinnunum, har klaksvíkingar vístu fram nýggja maskottin, sum er hávurin Blái Klái. Annars var ikki sørt, at tað vóru viðhaldsfólkini hjá AB, ið settu sín dám á, tí bæði ung og tilkomin høvdu málað sær andlitini, umframt at meira hoyrdist til argjafólkini enn klaksvíkingarnar.

Í øllum førum var tað stuttligt at síggja, hvussu væl tað kann bera

til at skipa fyri einari slíkari finalu. Tað var ókeypis at koma til dystin, og tað skundaði óivað undir fleiri, ið kanska ikki annars høvdu komið til dystin. Men her vóru eisini mong, ið høvdu komið, óansæð atgongumerkjaprisin.

Fótbóltssambandið skal so hava rós fyri at hava flutt kvinnufinaluna, so hon er í nánd av mansfinaluni, og í kvøld fáa vit so at síggja, um finalan í kappingini um Løgmanssteypið millum ÍF og EB/Streym megnar at fylla karmarnar á sama hátt, sum kvinnufinalan so frálíkt gjørdi tað í gjárkvøldið.

hilmarijan@sosialurin.fo

KÍ - AB 1-0 (1-0)

Steypafinalan hjá kvinnum, hóskvøldið 4. august 2011, við Djúpumýri
1-0: Maria K. Thomsen, 1.

Dómari: Birgir Sundum
Hjálpar dómarar: Jákup Petur Simonsen & Pætur E. Rasmussen
4. dómari: Elsa Andreasen
Áskoðarar: 817

KÍ: Randi Wardum – Paula Mikkelsen, Malena Josephsen, Bárá S. Klakstein, Una Joensen – Rannvá B. Andreasen, Elsa Maria Simonsen, Ása K. Thomsen (Tove Sólheyg, 68.), Sigríð Jacobsen, Maria K. Thomsen – Eyðvør Klakstein
Gult kort: Rannvá B. Andreasen

AB: Simona Heinesen – Anna Brimnes, Hellen Haraldsen, Liljan av Fløtum Petersen, Anja R. Joensen – Gunn Sloan Müller (Rakul Jógvansdóttir, 82.), Silja á Borg Færø, Doris í Garði Joensen, Asta Magnussen, Ásleig Súnadóttir – Mona Breckmann (Elin Maria Isaksen, 84.)
Gult kort: Anja R. Joensen, Doris í Garði Joensen